

KONG FREDERIKS OG DRONNING INGRIDS MØDE MED GRØNLAND

Af landshøvding over Grønland *P. H. Lundsteen*

I utallige avisreferater, i billeder og films er Kongens og Dronningens besøg i Grønland i sommeren 1952 blevet beskrevet. Til de mindste enkeltheder har den store offentlighed både i Danmark og Grønland og i store dele af den øvrige verden fået udmalet, hvordan rejsen foregik, hvor Majestæterne aflagde besøg, og hvilke større eller mindre hændelser, der er forefaldet under rejsen. Selv om man ikke personligt har haft lejlighed til at overvære besøget de forskellige steder langs den grønlandske kyst, vil man gennem disse beskrivelser have fået et indtryk af fest og glæde, af flag og sang og af mange mennesker, forsamlede for at hilse landets Konge og Dronning.

Man må nu spørge: Har dette besøg kun givet anledning til festdage og forbigående feststemning, eller er det muligt, at en sådan visit fra det danske kongepars side kan sætte dybere spor, og i så fald, hvilke spor er da sat?

Ser man på de praktiske og administrative vanskeligheder, der er knyttet til livet i Grønland i sammenligning med Danmark, er det første forhold, der slår een, at Grønland ligger så fjernt fra Danmark. På mange forskellige måder har man i det praktiske liv søgt at forbinde Grønland med moderlandet til gavn for den grønlandske befolkning; men de fleste af disse bestræbelser har og må have et temmelig upersonligt præg.

Kongens og Dronningens besøg har på den smukkeste tænkelige måde besøget ikke alene den praktiske, men også den følelsesmæssige samhørighed og har på et vanskeligt tidspunkt i Grønlands udbygning virket som en opmuntring for befolkningen og for de mennesker, der i Grønland og Danmark direkte arbejder for Grønlands fremtid.

Det er vanskeligt at forestille sig, hvis man ikke har oplevet det, hvor stærkt et indtryk det har gjort overalt i Grønland, at Danmarks Konge og Dronning har afkræftet indtrykket af fjernheden mellem landene ved selv at komme til Grønland, at Majestæterne kom sejlene ombord i det hvide „Dannebrog“ og så og hilste på så mange mennesker i Grønland, så deres livsforhold, deres erhvervs- og boligforhold og hørte om både de lyse og de mørke sider ved livet i Grønland. Det er vanskeligt at beskrive, hvor meget det betyder, at befolkningen i Grønland selv har fået lejlighed til at se og hilse på Majestæterne og har forstået, at Kongen og Dronningen ikke blot er fjerne Majestæter, der er hævet over den almindelige befolkning, men at de også har evne til at kombinere denne egen-

Der var fest over Grønlands hovedstad, da kongen og dronningen gik i land og fulgtes af grønlandere og danske op gennem Godthåbs gader

skab med det at være rigtige, naturlige, venlige og interesserede mennesker, der lægger vægt på at lære befolkningen og forholdene så godt at kende som overhovedet muligt.

Majestæternes besøg har løftet de praktiske daglige vanskeligheder og ofte trivielle bestræbelser for at ligestille Grønland med Danmark op i et højere plan, og den følelsesmæssige tilknytning mellem Grønland og Danmark er ved Majestæternes besøg blevet styrket på en måde, som næppe andet kunne have gjort det.

I Grønlands landsråd blev det i mødet, der faldt efter kongebesøget, gentagne gange fremhævet, hvor betydningsfuldt besøget havde været for den grønlandske befolkning, og i hvor høj grad man har forstået, at Kongens og Dronningens besøg ikke blot var tænkt som en ydre gestus, men som et håndslag fra Kongen og Dronningen til den grønlandske befolkning.

Man har spurgt, om Kongen og Dronningen under deres rejse ikke i for høj grad har fået lejlighed til at se fest og glæde og de lyse sider ved forholdene i Grønland. Man har spurgt, om der nu ikke var lidt for megen nymaling, lidt for mange flag og lidt mere kunstig frembragt feststemning end den, man ville anse for helt naturlig. Der kan vist hertil svares, at vel var landet og befolkningen præget af fest og glæde, men at Kongen

Under en stemningsfuld og højtidelig festgudstjeneste i Godthåbs kirke talte provst Schultz-Lorentzen for kongeparret og den dansk-grønlandske menighed, hvoraf kun et fåtal kunne rummes inden for kirkens fire vægge

og Dronningen selv ønskede at se, og også kom til at se, de vanskelige sider ved det grønlandske samfund, og at rejsen var anlagt på, at Majestæterne kunne lære også disse forhold at kende.

Det er ikke noget tilfælde, at Kongen og Dronningen så stærkt er gået ind for at få fremmet de sundhedsmæssige forhold i Grønland. Det er ikke noget tilfælde, at Dronningen herudover har ønsket at lægge for i arbejdet for de grønlandske børn og styrke de bestræbelser, der allerede nu er igang på dette område.

Majestæternes ønske om en intensivering af indsatsen på disse områder er både et ydre udtryk for Majestæternes glæde over at have mødt den grønlandske befolkning og et udtryk for den realitetssans, der præger Kongen og Dronningen, og som i høj grad har bestyrket og vil bekræfte den følelsesmæssige samhørighed mellem Majestæterne og den grønlandske befolkning, mellem Danmark og Grønland.